

- полегшення життя населення через засоби цифрових технологій (під час подорожі);
- оптимізація міської інфраструктури (ID-карти, безготівковий розрахунок тощо) [3].

Отже, беручи до уваги наведені аргументи на користь діджиталізації як рушійної сили у розвитку світової економіки та туристського сектору зокрема, можна зробити висновок, що без цифрових технологій та новаторських модернізацій сучасна індустрія туризму не зможе функціонувати у повну силу, реалізувати свій потенціал серед споживачів та відстояти свою лідируючу позицію серед інших провідних секторів економіки країни.

Список використаних джерел

1. Марусей Т. Діджиталізація туристичного сектору [Електронний ресурс]. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/8_2020/75.pdf
2. Шамликашвили В. А. Виртуальный туризм как новый вид туризма. *Креативная экономика*. 2014. № 10 (94). С. 128-138.
3. Мала І. Навіщо туристичному бізнесу діджиталізація. URL: <https://nv.ua/ukr/biz/experts/navishcho-turistichnomu-biznesu-didzhitalizaciya-2509752.html>

Оболенцева Л. В., доктор економічних наук, професор,
Дудченко М. С., студентка Навчально-наукового інституту
економіки і менеджменту,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

РОЗВИТОК СИТУАЦІЇ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ ЗА ВСЕСВІТНЬОЇ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Ринок ресторанного бізнесу можна віднести до найбільш динамічних ринків в Україні. Через це він відзначається підвищеною чутливістю до економічної ситуації, коливань курсу валют та соціальних чинників. Ресторанний ринок України є яскравим прикладом динаміки розвитку цього виду економічної діяльності.

Одним з чинників, який мав найбільший вплив на ресторанний ринок у 2020 році, є введення режиму карантину через поширення вірусу COVID-19. Епідеміологічна ситуація в Україні сприяла введенню жорстких карантинних заходів. Перша хвиля жорсткого карантину застала рестораторів у березні 2020 року. Така ситуація спонукала власників кафе, ресторанів та пабів до співпраці з компаніями, які займаються доставкою їжі, або до створення власної доставки. Але через співпрацю з службами доставки заклади майже не заробляли, бо послуги з доставки вартують рестораторам у 40% – саме такий процент коштує користуватися найбільш динамічною та популярною доставкою Raketa. Інші

ресторатори, які не запропонували споживачам такий вид обслуговування, були вимушені закрити свої заклади [1].

У травні було прийнято рішення, яке дозволило закладам обслуговувати гостей на літніх терасах, але це не сприяло збільшенню кількості відвідувачів закладів ресторанного господарства. Згодом було дозволено роботу закладів за умови дотримання протиепідемічних заходів, зокрема, прийом відвідувачів та їхнє обслуговування.

Далі через погіршення ситуації з захворювання ресторанний бізнес вимушений працювати у форматі карантину вихідного дня, який передбачав закриття закладів у вихідні дні та роботу у будні до 22:00.

Ресторатори, забезпечуючи нормальне функціонування цієї сфери обслуговування та закладів ресторанного господарства, влаштовували мітинги, для того щоб врятувати роботу своїх закладів, бо найбільший процент виручки кафе, ресторани та паби отримують у вихідні дні. Але це не принесло очікуваних результатів.

Через таку ситуацію ресторанний бізнес в Україні трансформується – створюються нові доставки, розвивається формат обслуговування «to go», активізується організація фуд-холів. Через такі формати ведення бізнесу, ресторатори вимушені скорочувати робочі місця та години роботи для персоналу, щоб мати змогу продовжувати працювати та не закривати заклади харчування за пандемії COVID-19.

За даними Ресторанної Асоціації України, скорочення у ресторанній сфері торкнулось 30% персоналу. Скорочення кількості персоналу не означає, що працівники не потрібні. Це лише означає, що ресторатори не мають фінансової змоги забезпечити великий штат персоналу. У кандидатів в ресторанному секторі знизилися очікування щодо рівня зарплат: приблизно у 50% працівників заробітна плата знизилася, а у 25% плата значно зменшилася [2].

«Карантин» на початку пандемії був вимушеною дією, але ресторанна індустрія підтримала такі заходи, бо ресторатори вважали такі дії уряду правильними та довіряли, не зважаючи на те, що розуміли власні втрати. Зараз же більша половина власників закладів ресторанного господарства готова працювати, порушуючи правила.

Ситуація, в якій опинився український ресторанний бізнес, є неоднозначною та складною, адже організація, функціонування та трансформація закладів ресторанного господарства повинна підтримуватися урядом України, який, в свою чергу, має перелічити та представити рестораторам кроки для нормального функціонування закладів.

Ресторанний бізнес забезпечує високий рівень комфорту, задовольняє побутові, господарські і культурні потреби відвідувачів; на даний момент до цього списку додається організація безпечного обслуговування.

Дотримання соціальних дистанцій, дезінфекція місць після кожного гостя, обмежена кількість гостей в залі в залежності від площі приміщень, створення доставок, організація послуг «Шеф-повар у вас вдома» – це трансформація,

адаптація до сучасних особливостей ведення бізнесу за умов всесвітньої пандемії COVID-19.

Список використаних джерел:

1. Мало гостей и очень жёсткие проверки: как ресторанный бизнес пережил полгода карантина. URL: <https://delo.ua/business/kak-restorannyj-biznes-perezhil-pjat-mesjacev-ka-372150/>
2. Бари і ресторани в Україні знову зачиняються. URL: <https://vot-tak.tv/programmy/bary-i-restorany-snova-zakryvayutsya-v-ukraine-vvodyat-karantin-vyhodnogo-dnya/>

Пазиніч С. М., кандидат філософських наук, професор,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

Пономарьов О. С., кандидат технічних наук, професор,
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», Україна*

ЛОГІКА ВИБОРУ ЗАСОБІВ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ ЛЮДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасних всеосяжних кризових умовах, які склалися з вини недоцільної влади, філософська рефлексія феномену людської діяльності дійсно приводить до необхідності дотримання певної логіки як, власне, її здійснення, так і логіки її попереднього проєктування та наступного пояснення. Тому не випадково виникає потреба у чіткому визначенні сутності та змісту самого поняття логіки діяльності.

Відразу наголосимо, що сама логіка після свого виникнення та в процесі тривалого історичного розквіту пройшла складний і суперечливий шлях. Дійсно, від Аристотелевого її розуміння спочатку як мистецтва коректного структурного мислення, а пізніше – науки про закономірності цього мислення та висловлювання думок, вона поступово поширювалася на закономірності наукового пізнання світу та на методологію цього пізнання. Сьогодні ж все чіткіше усвідомлюється теоретична і прикладна значущість визначення понять логіки людської діяльності й поведінки та логіки міжособистісного спілкування. Особливого значення набуває необхідність у логіці розвитку техніки та інших сфер людського буття і життєзабезпечення, в логіці управління соціальними системами, логіці освіти та в інших сферах людської діяльності.

Маємо нагоду нагадати про те, що логіка діяльності є досить складною й до кінця ще не визначеною в царині наукових дисциплін. Як і діяльність взагалі, вона має власну структуру, яка тією чи іншою мірою виступає відображенням структури самої діяльності. Проте в загальній структурі людської діяльності можна виділити такі елементи, як її мету; попереднє уявне моделювання або проєктування; вибір її доцільних засобів і способів; процес здійснення діяльності; її результат. Кожен із цих елементів має свою внутрішню логіку,